

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 7ης Απριλίου 2011*

Στην υπόθεση C-153/10,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 12ης Μαρτίου 2010, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Απριλίου 2010, στο πλαίσιο της δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, πρώην Sony Logistics Europe BV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Arabadjiev, πρόεδρο τμήματος, Α. Rosas και Ρ. Lindh (εισηγήτρια), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi
γραμματέας: A. Impellizzeri, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Φεβρουαρίου 2011,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, πρώην Sony Logistics Europe BV, εκπροσωπούμενη από τον P. De Baere, advocaat,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. M. Wissels και B. Koorman,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και K. Havlíčková,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους B.-R. Killmann και W. Roels,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 12, παράγραφοι 2 και 5, 217, παράγραφος 1, και 243 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 17, σ. 1 και –διορθωτικό– ΕΕ 1997, L 179, σ. 11, στο εξής: τελωνειακός κώδικας), καθώς και των άρθρων 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 12/97 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 9, σ. 1, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής).
- ² Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Staatssecretaris van Financiën και της Sony Logitics Europe BV, νυν Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (στο εξής: SLE), σχετικά με την καταβολή δασμών για ηλεκτρονικές συσκευές βιντεοπαιχνιδιών.

Το νομικό πλαίσιο

Ο τελωνειακός κώδικας

- 3 Το άρθρο 4 του τελωνειακού κώδικα έχει ως εξής:

«Κατά την έννοια του παρόντος κώδικα, νοούνται ως:

[...]

- 5) Απόφαση: κάθε διοικητική πράξη που ανήκει στην τελωνειακή νομοθεσία, και λαμβάνεται από τελωνειακή αρχή, ρυθμίζει μια συγκεκριμένη περίπτωση και παράγει έννομα αποτελέσματα για ένα ή περισσότερα καθορισμένα ή δυνάμενα να καθοριστούν πρόσωπα. Ο όρος αυτός καλύπτει, μεταξύ άλλων, μια δεσμευτική δασμολογική πληροφορία κατά την έννοια του άρθρου 12:

[...]».

- 4 Το άρθρο 5 του κώδικα αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 64 και των μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο του άρθρου 243, παράγραφος 2, στοιχείο β', κάθε πρόσωπο μπορεί να ορίζει αντιπρόσωπό του ενώπιον των τελωνειακών αρχών για τη διεκπεραίωση των πράξεων και των διατυπώσεων που προβλέπονται από την τελωνειακή νομοθεσία.

2. Η αντιπροσώπευση μπορεί να είναι:

— άμεση, οπότε ο αντιπρόσωπος ενεργεί στο όνομα και για λογαριασμό τρίτου,

ή

— έμμεση, οπότε ο αντιπρόσωπος ενεργεί στο όνομά του, αλλά για λογαριασμό τρίτου.

[...]

4. Ο αντιπρόσωπος πρέπει να δηλώσει ότι ενεργεί για λογαριασμό του προσώπου που αντιπροσωπεύει, να διευκρινίσει αν πρόκειται για άμεση ή έμμεση αντιπροσώπευση, καθώς και να έχει πληρεξουσιότητα.

Το πρόσωπο που δεν δηλώνει ότι ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου προσώπου ή που δηλώνει ότι ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου προσώπου χωρίς να έχει πληρεξουσιότητα θεωρείται ότι ενεργεί εξ ιδίου ονόματος και για ίδιο λογαριασμό.

[...]»

5 Το άρθρο 12 του κώδικα αυτού ορίζει τα εξής:

«[...]

2. Οι δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες ή οι δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή δεσμεύουν τις τελωνειακές μόνον αρχές έναντι του δικαιούχου μόνο για τη δασμολογική κατάταξη ή τον καθορισμό της καταγωγής ενός εμπορεύματος, αντιστοίχως.

Οι δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες ή οι δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή δεσμεύουν τις τελωνειακές αρχές μόνο για τα εμπορεύματα για τα οποία οι τελωνειακές διατυπώσεις έχουν διεκπεραιωθεί μετά την ημερομηνία παροχής των πληροφοριών αυτών από τις εν λόγω αρχές.

[...]

5. Μια δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει:

α) σε δασμολογικά θέματα:

[...]

iii) όταν ανακαλείται ή τροποποιείται σύμφωνα με το άρθρο 9 και με την προϋπόθεση ότι αυτή η ανάκληση ή τροποποίηση γνωστοποιείται στον δικαιούχο.

[...]

6. Ο δικαιούχος δεσμευτικής πληροφορίας η οποία έχει παύσει να ισχύει σύμφωνα με την παράγραφο 5, στοιχείο α', σημεία ii ή iii, στοιχείο β', σημεία ii ή iii, μπορεί να συνεχίσει να τη χρησιμοποιεί επί έξι μήνες μετά τη σχετική δημοσίευση ή γνωστοποίηση, εφόσον έχει συνάψει, βάσει της δεσμευτικής πληροφορίας και πριν από τη λήψη του εν λόγω μέτρου, σταθερές και οριστικές συμβάσεις σχετικά με την αγορά ή την πώληση των εν λόγω εμπορευμάτων. Ωστόσο, όταν πρόκειται για προϊόντα για τα οποία, κατά τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων, προσκομίζεται πιστοποιητικό εισαγωγής, εξαγωγής ή προκαθορισμού, η περίοδος ισχύος του εν λόγω πιστοποιητικού αντικαθιστά την περίοδο των έξι μηνών.

[...]»

6 Το άρθρο 64, παράγραφος 1, του ίδιου κώδικα έχει ως εξής:

«Η διασάφηση μπορεί να υποβληθεί από κάθε πρόσωπο δυνάμενο να προσκομίσει ή να ενεργήσει ώστε να προσκομισθεί στο αρμόδιο τελωνείο το οικείο εμπόρευμα καθώς και όλα τα παραστατικά των οποίων η προσκόμιση είναι αναγκαία για να επιτραπεί η εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση του εμπορεύματος.»

7 Το άρθρο 217 του τελωνειακού κώδικα διευκρινίζει τα εξής:

«1. Κάθε ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή, που στο εξής καλείται “ποσό των δασμών”, υπολογίζεται από τις τελωνειακές αρχές μόλις αυτές διαθέτουν τα απαραίτητα στοιχεία και εγγράφεται από τις εν λόγω αρχές στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων (βεβαίωση).

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται:

[...]

β) το ποσό των νομίμως οφειλόμενων δασμών είναι ανώτερο από αυτό που έχει καθοριστεί βάσει μιας δεσμευτικής πληροφορίας·

[...]».

8 Το άρθρο 243 του κώδικα αυτού έχει ως εξής:

«1. Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων των τελωνειακών αρχών σχετικά με την εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας οι οποίες το αφορούν άμεσα και ατομικά.

Έχει επίσης δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή το πρόσωπο το οποίο έχει υποβάλει σχετική αίτηση στην αρμόδια τελωνειακή αρχή χωρίς όμως να επιτύχει την έκδοση απόφασης μέσα στην προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2.

[...]

2. Το δικαίωμα προσφυγής μπορεί να ασκηθεί:

α) σε πρώτο στάδιο, ενώπιον της τελωνειακής αρχής που ορίζεται για το σκοπό αυτό από τα κράτη μέλη·

- β) σε δεύτερο στάδιο, ενώπιον μιας ανεξάρτητης αρχής η οποία μπορεί να είναι μια δικαστική αρχή ή ένα ισοδύναμο ειδικευμένο όργανο σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στα κράτη μέλη.»

Ο κανονισμός εφαρμογής

- 9 Το άρθρο 5 του κανονισμού εφαρμογής διευκρινίζει τα εξής:

«Κατά την έννοια του παρόντος τίτλου νοείται ως:

- 1) δεσμευτική πληροφορία: δασμολογική πληροφορία ή πληροφορία σχετικά με την καταγωγή που δεσμεύει τις διοικητικές υπηρεσίες όλων των κρατών μελών της Κοινότητας, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 6 και 7·

[...]».

- 10 Το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 5 και 64 του [τελωνειακού] κώδικα, μόνον ο δικαιούχος μπορεί να επικαλεστεί τη δεσμευτική δασμολογική πληροφορία.

2. α) Για δασμολογικά θέματα: οι τελωνειακές αρχές είναι δυνατόν να απαιτούν από τον δικαιούχο να δηλώνει στις τελωνειακές αρχές, κατά τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων, ότι κατέχει δεσμευτική δασμολογική πληροφορία για τα εμπορεύματα που αποτελούν το αντικείμενο εκτελωνισμού.

[...]»

- 11 Το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Δεσμευτική δασμολογική πληροφορία που εκδόθηκε από τις τελωνειακές αρχές κράτους μέλους από την 1η Ιανουαρίου 1991 και μετά δεσμεύει τις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών υπό τους ίδιους όρους.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 12 Η Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (στο εξής: SCEE), εταιρία με έδρα στο Ηνωμένο Βασίλειο, είναι υπεύθυνη για την εμπορία, την πώληση και τη διανομή ηλεκτρονικών συσκευών παιγνίων, περιφερειακών μονάδων και λογισμικού σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις εν λόγω ηλεκτρονικές συσκευές παιγνίων συγκαταλέγεται η συσκευή με την εμπορική ονομασία Playstation 2 Computer Entertainment System (στο εξής: συσκευή PS2).
- 13 Η SCEE και η SLE ανήκουν στον ίδιο όμιλο εταιριών, στο πλαίσιο του οποίου η SLE παρέχει λογιστικές υπηρεσίες στις λοιπές επιχειρήσεις του ομίλου. Την 1η Απριλίου 1997 η SCEE και η SLE συνήψαν σύμβαση προβλέπουσα ότι η SLE θα επικουρεί την SCEE στην εισαγωγή και την αποθήκευση ευρωπαϊκών αποθεμάτων συσκευών παιγνίων μεταξύ των οποίων και συσκευών PS2. Η SLE είναι επιφορτισμένη με την υποβολή τελωνειακών δηλώσεων όσον αφορά τις εν λόγω συσκευές.

- 14 Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Νοεμβρίου του 2000 και Μαΐου του 2001, η SLE εισήγε συσκευές PS2 στις Κάτω Χώρες και υπέβαλλε για την SCEE, αλλά ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό, τελωνειακές διασαφήσεις για τα εν λόγω εμπορεύματα. Όπως επισήμανε, οι συσκευές PS2 έπρεπε να είχαν καταταγεί στη δασμολογική κλάση 9504 10 00 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιλαμβάνει το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1, στο εξής: ΣΟ), όπως απορρέει από τον κανονισμό (ΕΚ) 2204/1999 της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 1999 (ΕΕ L 278, σ. 1), όσον αφορά τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν το 2000, και τον κανονισμό (ΕΚ) 2263/2000 της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2000 (ΕΕ L 264, σ. 1), όσον αφορά τις εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν το 2001. Η κατάταξη στη δασμολογική κλάση 9504 10 00 συνεπαγόταν την καταβολή δασμών σε ποσοστό 2,2% για το 2000 και 1,7% για το 2001. Οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές ζήτησαν από τη SLE να καταβάλει τους αντίστοιχους προς τα εν λόγω ποσοστά δασμούς.
- 15 Ως εκ τούτου, η SLE άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης υποστηρίζοντας ότι οι συσκευές PS2 έπρεπε στην πραγματικότητα να υπάγονται στη δασμολογική κλάση 8471 49 90 της ΣΟ. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι τα υπαγόμενα στην εν λόγω κλάση εμπορεύματα απαλλάσσονται από δασμούς.
- 16 Στο πλαίσιο της προσφυγής αυτής, η SLE στηρίχθηκε σε μια διαφορά μεταξύ της SCEE και των τελωνειακών αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου. Συγκεκριμένα, στις 19 Οκτωβρίου 2000 οι αρχές αυτές χορήγησαν στην SCEE δεσμευτική δασμολογική πληροφορία (στο εξής: ΔΔΠ) όσον αφορά τη συσκευή PS2 η οποία κατατάχθηκε στη δασμολογική κλάση 9504 10 00 της ΣΟ.
- 17 Στο πλαίσιο αυτό, η SCEE είχε ασκήσει προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου προσβάλλοντας την εν λόγω κατάταξη. Κατόπιν της σχετικής διαδικασίας, οι τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου χορήγησαν, στις 12 Ιουνίου 2001, στην SCEE αναθεωρημένη ΔΔΠ και κατέταξαν τη συσκευή PS2 στη δασμολογική κλάση 8471 49 90 της ΣΟ από 19ης Οκτωβρίου 2000.

- 18 Ενώπιον των ολλανδικών τελωνειακών αρχών η SLE επικαλέστηκε την αναθεωρημένη ΔΔΠ που χορηγήθηκε στην SCEE.
- 19 Με απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2007, το *Gerechtshof te Amsterdam* έκρινε ότι η SLE μπορούσε να επικαλεστεί ενώπιον των ολλανδικών τελωνειακών αρχών την αναθεωρημένη ΔΔΠ που χορήγησαν οι τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου στην SCEE, ακόμη και για διασαφήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 19ης Οκτωβρίου 2000 και της 12ης Ιουνίου 2001. Το δικαστήριο αυτό έκρινε, κατά συνέπεια, ότι οι συσκευές PS2 έπρεπε να καταταγούν στη δασμολογική κλάση 8471 49 90 της ΣΟ.
- 20 Το *Staatssecretaris van Financiën* άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2007 ενώπιον του *Hoge Raad der Nederlanden*.
- 21 Το δικαστήριο αυτό έχει αμφιβολίες ως προς την αξία της αναθεωρημένης ΔΔΠ κατά το διάστημα μεταξύ της 19ης Οκτωβρίου 2000 και της 12ης Ιουνίου 2001, ως προς τη δυνατότητα της SLE να επικαλεστεί αυτή τη ΔΔΠ και ως προς τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που μπορούσε να επιδείξει ο εισαγωγέας στηριζόμενος στο γεγονός ότι οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές όφειλαν, σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες, να λάβουν υπόψη μια ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτο για όμοια προϊόντα.
- 22 Κατά συνέπεια, το *Hoge Raad der Nederlanden* αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα δε το άρθρο 12, παράγραφοι 2 και 5, και το άρθρο 217, παράγραφος 1, του [τελωνειακού κώδικα], καθώς και το άρθρο 11 του κανονισμού εφαρμογής, σε συνδυασμό με το άρθρο 243 του [τελωνειακού κώδικα], την έννοια ότι ο προσφεύγων στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά επιβληθέντες δασμούς μπορεί να αμφισβητήσει την επιβολή των δασμών, προσκομίζοντας

χορηγηθείσα εντός άλλου κράτους μέλους για τα ίδια εμπορεύματα δεσμευτική δασμολογική πληροφορία, η οποία στο χρονικό αυτό σημείο αποτελούσε ακόμη αντικείμενο αμφισβήτησεως ενώπιον δικαστηρίου, αλλά τελικά αναθεωρήθηκε;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί ο διασαφητής, ο οποίος ενεργεί ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό κατά την υποβολή τελωνειακών διασαφήσεων για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, να επικαλεστεί λυσιτελώς, σε μια περίπτωση όπως [η προκείμενη], δεσμευτική δασμολογική πληροφορία [η οποία δεν χορηγήθηκε στον εν λόγω διασαφητή] αλλά σε συνδεδεμένη εταιρία, κατ' εντολήν της οποίας ο διασαφητής προέβη στις τελωνειακές διασαφήσεις;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, εμποδίζεται από το κοινοτικό δίκαιο ο προσφεύγων να επικαλεστεί λυσιτελώς, σε μια περίπτωση όπως [η προκείμενη], μια περιέχουσα οδηγίες εθνική πράξη της διοικήσεως, με την οποία οι εθνικές αρχές δημιουργούν εμπιστοσύνη ως προς το ότι για τη δασμολογική κατάταξη διασαφηθέντων εμπορευμάτων είναι δυνατή η επίκληση δασμολογικής πληροφορίας [χορηγηθείσας] σε τρίτον για το ίδιο εμπόρευμα;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 23 Με το δεύτερο ερώτημά του, που πρέπει να εξεταστεί κατά προτεραιότητα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο τελωνειακός κώδικας και ο κανονισμός εφαρμογής έχουν την έννοια ότι ο διασαφητής που ενεργεί ιδίω

ονόματι και για ίδιο λογαριασμό κατά την υποβολή τελωνειακών διασαφήσεων, μπορεί να επικαλεστεί μια ΔΔΠ δικαιούχος της οποίας δεν είναι ο ίδιος, αλλά εταιρία με την οποία συνδέεται και κατ' εντολήν της οποίας πραγματοποίησε τις εν λόγω διασαφήσεις.

- 24 Υπενθυμίζεται καταρχάς ότι σκοπός της χορηγήσεως ΔΔΠ είναι η παροχή ασφάλειας δικαίου στον επιχειρηματία, οσάκις υφίσταται αμφιβολία σχετικά με την κατάταξη εμπορεύματος στην ισχύουσα Συνδυασμένη Ονοματολογία (βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2010, C-199/09, Schenker, Συλλογή 2010, σ. I-12311, σκέψη 16), προστατεύοντάς τον με τον τρόπο αυτό έναντι κάθε μεταγενέστερης τροποποίησης της θέσεως των τελωνειακών αρχών όσον αφορά την κατάταξη του εν λόγω εμπορεύματος (βλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1998, C-315/96, Lopex Export, Συλλογή 1998, σ. I-317, σκέψη 28).
- 25 Από τις διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα σε συνδυασμό με τα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού εφαρμογής προκύπτει ότι μόνον ο δικαιούχος μιας ΔΠΠ μπορεί να την επικαλεστεί έναντι των τελωνειακών αρχών που τη χορήγησαν και έναντι των τελωνειακών αρχών των λοιπών κρατών μελών.
- 26 Συναφώς, το Δικαστήριο έκρινε ότι μια ΔΔΠ γεννά δικαιώματα μόνον υπέρ του δικαιούχου της (απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, C-495/03, Intermodal Transports, Συλλογή 2005, σ. I-8151, σκέψη 27).
- 27 Το άρθρο 10 του κανονισμού εφαρμογής διευκρινίζει πάντως ότι δικαίωμα επικλήσεως μιας ΔΔΠ έχει αποκλειστικώς ο δικαιούχος της, με την επιφύλαξη της τηρήσεως των άρθρων 5 και 64 του τελωνειακού κώδικα. Τα άρθρα αυτά διέπουν την τελωνειακή διασάφηση, όταν αυτή πραγματοποιείται από άλλο πρόσωπο πλην του εισαγωγέα. Συνεπώς, ο κανόνας κατά τον οποίο μόνον ο δικαιούχος μιας ΔΔΠ μπορεί να την επικαλεστεί δεν απαγορεύει την πραγματοποίηση τελωνειακής διασαφήσεως από τρίτο.

- 28 Το άρθρο 64 του τελωνειακού κώδικα περιορίζεται στην επισήμανση ότι γραπτή τελωνειακή διασάφηση μπορεί να υποβάλει κάθε πρόσωπο ικανό να προσκομίσει ή να ενεργήσει ώστε να προσκομισθεί στις τελωνειακές αρχές το εμπόρευμα καθώς και όλα τα παραστατικά που το συνοδεύουν, με την επιφύλαξη της τηρήσεως των διατάξεων του άρθρου 5 του ίδιου κώδικα.
- 29 Το άρθρο 5 του τελωνειακού κώδικα προβλέπει τους κανόνες που διέπουν την ενώπιον των τελωνειακών αρχών αντιπροσώπηση για τη διεκπεραίωση των πράξεων και των διατυπώσεων που προβλέπει η τελωνειακή νομοθεσία. Τη ΔΔΠ που χορηγείται στον αντιπρόσωπο μπορεί σε μεταγενέστερο στάδιο να επικαλεστεί ο επιχειρηματίας για λογαριασμό του οποίου ενήργησε ο αντιπρόσωπος. Ομοίως, ο αντιπρόσωπος, ενεργώντας για λογαριασμό του δικαιούχου της ΔΔΠ, μπορεί να επικαλεστεί την εν λόγω ΔΔΠ έναντι των τελωνειακών αρχών άλλων κρατών μελών, πέραν εκείνου που τη χορήγησε.
- 30 Ο τελωνειακός κώδικας ρυθμίζει εξαντλητικώς το δικαίωμα τελωνειακής αντιπροσωπεύσεως. Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κώδικα αυτού διευκρινίζει ότι η εν λόγω αντιπροσώπηση μπορεί να είναι άμεση ή έμμεση. Όταν η αντιπροσώπηση είναι άμεση, ο αντιπρόσωπος ενεργεί επ' ονόματι και για λογαριασμό τρίτου. Όταν είναι έμμεση, ενεργεί ιδίω ονόματι, αλλά για λογαριασμό τρίτου. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι επί του εδάφους τους ο αντιπρόσωπος πρέπει να είναι υπάλληλος τελωνείου.
- 31 Εξάλλου, το άρθρο 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κώδικα αυτού διευκρινίζει ότι, οσάκις ο διασαφητής δεν δηλώνει ότι ενεργεί επ' ονόματι ή για λογαριασμό τρίτου ή δεν έχει εξουσία αντιπροσωπεύσεως, γίνεται δεκτό ότι ενεργεί ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό. Συνεπώς, η αντιπροσώπηση πρέπει να είναι ρητή και δεν τεκμαίρεται.
- 32 Τόσο από την απόφαση περί παραπομπής όσο και από τις παρατηρήσεις που υπέβαλε η SLE ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η εταιρία αυτή εισήγαγε τις

συσκευές PS2 ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό, δεδομένου ότι, κατά τον χρόνο της οικείας εισαγωγής, ήτοι κατά το διάστημα από τον Νοέμβριο του 2000 έως τον Μάιο του 2001, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών επέτρεπε την τελωνειακή αντιπροσωπείωση μόνον εφόσον πραγματοποιούνταν από υπαλλήλους τελωνείου.

- 33 Κατά συνέπεια, στο μέτρο που η SLE δεν ενήργησε ως αντιπρόσωπος της SCEE, δεν μπορούσε να επικαλεστεί έναντι των ολλανδικών τελωνειακών αρχών μια ΔΔΠ δικαιούχος της οποίας ήταν η SCEE.
- 34 Συναφώς, το ότι η SCEE και η SLE ανήκαν στον ίδιο όμιλο εταιριών ή το ότι η SLE ήταν φορολογική αντιπρόσωπος της SCEE στις Κάτω Χώρες δεν εξασφαλίζει στη SLE την ιδιότητα του αντιπροσώπου κατά την έννοια του άρθρου 5 του τελωνειακού κώδικα.
- 35 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι στο δεύτερο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 12, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα καθώς και τα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού εφαρμογής έχουν την έννοια ότι ο διασαφήτης που υποβάλλει τελωνειακές διασαφήσεις ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό δεν μπορεί να επικαλεστεί μια ΔΔΠ δικαιούχος της οποίας δεν είναι ο ίδιος, αλλά μια εταιρία με την οποία συνδέεται και κατ' εντολήν της οποίας πραγματοποίησε τις εν λόγω διασαφήσεις.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 36 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν τα άρθρα 12, παράγραφοι 2 και 5, και 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 11 του κανονισμού εφαρμογής, σε συνδυασμό με

το άρθρο 243 του τελωνειακού κώδικα, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας εισπράξεως δασμών, ένας ενδιαφερόμενος μπορεί να βάλει κατά της εν λόγω εισπράξεως προσκομίζοντας ΔΔΠ χορηγηθείσα, για τα ίδια εμπορεύματα, από άλλο κράτος μέλος. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί επίσης να διευκρινιστεί αν πρέπει να ληφθεί υπόψη αυτή η ΔΔΠ, της οποίας το κύρος αμφισβητούνταν κατά τον χρόνο της εισαγωγής και η οποία εν τέλει τροποποιήθηκε, αλλά κατόπιν της εν λόγω εισαγωγής.

- 37 Κατά το άρθρο 243 του τελωνειακού κώδικα, κάθε πρόσωπο δικαιούται να ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων των τελωνειακών αρχών που άπτονται της εφαρμογής της τελωνειακής νομοθεσίας και το αφορούν άμεσα και ατομικά. Από το άρθρο 4, σημείο 5, του τελωνειακού κώδικα προκύπτει ότι μια ΔΔΠ συνιστά απόφαση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 243.
- 38 Η διαφορά της κύριας δίκης σχετίζεται με τη δασμολογική κατάταξη συγκεκριμένου εμπορεύματος και τη συνακόλουθη καταβολή δασμών. Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η SLE επικαλείται μια ΔΔΠ την οποία χορήγησαν στην SCEE οι τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους. Διαπιστώνεται, συνεπώς, ότι η διαφορά αυτή μπορεί πράγματι να δικαιολογήσει προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 243 του τελωνειακού κώδικα.
- 39 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 33 και 35 της παρούσας αποφάσεως, επίκληση μιας ΔΔΠ από άλλο πρόσωπο πλην του δικαιούχου της δεν χωρεί, εκτός αν το πρόσωπο αυτό ενεργεί ως αντιπρόσωπος.
- 40 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 11 του κανονισμού εφαρμογής, μια ΔΔΠ δεσμεύει τις τελωνειακές αρχές μόνον όταν την επικαλείται ο δικαιούχος της ή ο αντιπρόσωπός του. Πέραν της περιπτώσεως αυτής, το δικαιοδοτικό όργανο ενώπιον του οποίου ασκείται προσφυγή κατά το άρθρο 243, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα και στο οποίο προσκομίζεται μια ΔΔΠ δεν μπορεί να ενεργοποιήσει την παραγωγή των εννόμων αποτελεσμάτων της εν λόγω ΔΔΠ.

- 41 Ωστόσο, επίκληση μιας ΔΔΟ εν είδει αποδεικτικού στοιχείου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί από άλλο πρόσωπο πλην του δικαιούχου της. Συγκεκριμένα, ελλείψει ρυθμίσεως όσον αφορά την έννοια της αποδείξεως σε επίπεδο Ένωσης, όλα τα αποδεικτικά μέσα που δέχεται το δικονομικό δίκαιο των κρατών μελών σε διαδικασίες ανάλογες με εκείνη του άρθρου 243 του τελωνειακού κώδικα είναι καταρχήν παραδεκτά (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 23ης Μαρτίου 2000, C-310/98 και C-406/98, Met-Trans και SagroI, Συλλογή 2000, σ. I-1797, σκέψη 29).
- 42 Το Δικαστήριο έκρινε, εξάλλου, ότι το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές άλλου κράτους μέλους χορήγησαν σε τρίτο, ως προς τη διαφορά της οποίας επιλαμβάνεται εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ένδικης προσφυγής εσωτερικού δικαίου, ΔΔΠ για συγκεκριμένο προϊόν από την οποία προκύπτει διαφορετική ερμηνεία των κλάσεων της ΣΟ από αυτήν που δέχεται το εν λόγω δικαστήριο για παρόμοιο προϊόν στο πλαίσιο της ενώπιόν του διαφοράς, πρέπει βεβαίως να καθιστά το δικαστήριο αυτό ιδιαιτέρως προσεκτικό κατά την εκτίμηση της ενδεχόμενης απουσίας εύλογης αμφιβολίας ως προς την ορθή εφαρμογή της ΣΟ (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Intermodal Transports, σκέψη 34).
- 43 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι μια ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτο μπορεί να ληφθεί υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο από δικαστήριο επιλαμβανόμενο διαφοράς σχετικής με την τελωνειακή κατάταξη εμπορεύματος και τη συνακόλουθη καταβολή δασμών.
- 44 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 12, παράγραφοι 2 και 5, και 217, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 11 του κανονισμού εφαρμογής, σε συνδυασμό με το άρθρο 243 του τελωνειακού κώδικα, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας εισπράξεως δασμών, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να βάλει κατά της εισπράξεως αυτής προσκομίζοντας, εν είδει αποδεικτικού στοιχείου, μια ΔΔΠ χορηγηθείσα για τα ίδια εμπορεύματα από άλλο κράτος μέλος, χωρίς αυτή η ΔΔΠ να μπορεί να παραγάγει τα έννομα αποτελέσματα που συνεπάγεται. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται

πάντως να εξακριβώσει αν οι κρίσιμοι δικονομικοί κανόνες του οικείου κράτους μέλους προβλέπουν τη δυνατότητα προσκομίσεως των εν λόγω αποδεικτικών μέσων.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- ⁴⁵ Με το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν ο τελωνειακός κώδικας και ο κανονισμός εφαρμογής έχουν την έννοια ότι μια εθνική πράξη της διοικήσεως που αναγνωρίζει στις εθνικές αρχές τη δυνατότητα να επικαλεστούν, στο πλαίσιο της δασμολογικής κατατάξεως διασαφηθέντων εμπορευμάτων, ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτο για τα ίδια εμπορεύματα μπορεί να δημιουργήσει στους εισαγωγείς δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς την εκ μέρους τους επίκληση της εν λόγω εθνικής πράξεως.
- ⁴⁶ Πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως των επίμαχων στην κύρια δίκη εισαγωγών, οι ολλανδικές τελωνειακές οδηγίες προέβλεπαν ότι «μόνον ο δικαιούχος μπορεί να επικαλεσθεί μια ΔΔΠ [και ότι], εν πάση περιπτώσει, τα προσκομιζόμενα εμπορεύματα πρέπει από κάθε άποψη να ανταποκρίνονται στην περιγραφή των εμπορευμάτων της ΔΔΠ. Όταν ένας εισαγωγέας αναφέρεται σε ισχύουσα ΔΔΠ, της οποίας δεν είναι ο δικαιούχος, αλλά προβαίνει σε διασάφηση για τα ίδια ακριβώς με τα περιγραφόμενα στη ΔΔΠ εμπορεύματα, η κατάταξη πρέπει να αντιστοιχεί προς αυτή της ΔΔΠ».
- ⁴⁷ Συναφώς, το Δικαστήριο έκρινε ότι επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν χωρεί έναντι ρητής διατάξεως του δικαίου της Ένωσης

και ότι η αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης συμπεριφορά εθνικής αρχής επιφορτισμένης με την εφαρμογή του δικαίου αυτού δεν μπορεί να θεμελιώσει την ύπαρξη δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εκ μέρους του επιχειρηματία ότι θα τύχει μεταχειρίσεως αντίθετης προς το δίκαιο της Ένωσης (αποφάσεις της 26ης Απριλίου 1988, 316/86, Krücken, Συλλογή 1988, σ. 2213, σκέψη 24, της 1ης Απριλίου 1993, C-31/91 έως C-44/91, Lageder κ.λπ., Συλλογή 1993, σ. I-1761, σκέψη 35, καθώς και της 16ης Μαρτίου 2006, C-94/05, Emsland-Stärke, Συλλογή 2006, σ. I-2619, σκέψη 31).

- 48 Το άρθρο 12 του τελωνειακού κώδικα ρυθμίζει με ακρίβεια τους όρους χορηγήσεως, τη νομική αξία και τη διάρκεια ισχύος των ΔΔΠ. Εξάλλου, το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής ορίζει ρητώς ότι την οικεία ΔΔΠ μπορεί να επικαλεστεί μόνον ο δικαιούχος της ή ο αντιπρόσωπος που ενεργεί για λογαριασμό του εν λόγω δικαιούχου.
- 49 Διαπιστώνεται ότι οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης αναγνωρίζουν την ίδια νομική αξία σε μια ΔΔΠ, είτε την επικαλείται τρίτος είτε ο δικαιούχος της. Συνεπώς, οι αρχές αυτές, εφαρμόζοντας τις τελωνειακές οδηγίες, επέδειξαν αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης συμπεριφορά η οποία δεν ήταν δυνατό να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στους επιχειρηματίες.
- 50 Συνεπώς, στο τρίτο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 12 του τελωνειακού κώδικα και 10, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής έχουν την έννοια ότι μια εθνική πράξη της διοικήσεως που αναγνωρίζει στις εθνικές αρχές τη δυνατότητα να επικαλεστούν, στο πλαίσιο της δασμολογικής κατατάξεως διασαφηθέντων εμπορευμάτων, μια ΔΔΠ χορηγηθείσα σε τρίτο για τα ίδια εμπορεύματα δεν μπορεί να δημιουργήσει στους εισαγωγείς δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς την εκ μέρους τους επίκληση της εν λόγω εθνικής πράξεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 51 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, καθώς και τα άρθρα 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 12/97 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, έχουν την έννοια ότι οδιασαφητής που υποβάλλει τελωνειακές διασαφήσεις ιδίω ονόματι και για ίδιο λογαριασμό δεν μπορεί να επικαλεστεί μια δεσμευτική δασμολογική πληροφορία δικαιούχος της οποίας δεν είναι ο ίδιος, αλλά μια εταιρία με την οποία συνδέεται και κατ' εντολήν της οποίας πραγματοποίησε τις εν λόγω διασαφήσεις.
- 2) Τα άρθρα 12, παράγραφοι 2 και 5, και 217, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 82/97, καθώς και το άρθρο 11 του κανονισμού 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 12/97, σε συνδυασμό με το άρθρο 243 του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 82/97, έχουν την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας εισπράξεως δασμών, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να βάλει κατά της εισπράξεως αυτής προσκομίζοντας, εν είδει αποδεικτικού στοιχείου, μια δεσμευτική δασμολογική πληροφορία χορηγηθείσα για τα ίδια εμπορεύματα από άλλο κράτος μέλος, χωρίς αυτή η δεσμευτική δασμολογική πληροφορία

να μπορεί να παραγάγει τα έννομα αποτελέσματα που συνεπάγεται. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται πάντως να εξακριβώσει αν οι κρίσιμοι δικονομικοί κανόνες του οικείου κράτους μέλους προβλέπουν τη δυνατότητα προσκομίσεως των εν λόγω αποδεικτικών μέσων.

- 3) Το άρθρο 12 του κανονισμού 2913/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 82/97, και το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 2454/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 12/97, έχουν την έννοια ότι μια εθνική πράξη της διοικήσεως που αναγνωρίζει στις εθνικές αρχές τη δυνατότητα να επικαλεστούν, στο πλαίσιο της δασμολογικής κατατάξεως διασαφηθέντων εμπορευμάτων, μια δεσμευτική δασμολογική πληροφορία χορηγηθείσα σε τρίτο για τα ίδια εμπορεύματα, δεν μπορεί να δημιουργήσει στους εισαγωγείς δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς την εκ μέρους τους επίκληση της εν λόγω εθνικής πράξεως.

(υπογραφές)